

NŐNAPI EMLÉKEZÉS

Méreiné Juhász Margitra

mutatták alakítandó sajtóirodájuk tervezetét. Tudósításait felajánlották a debreceni *Ellenőrnek* és a *Pesti Napló*-nak. Mivel azok elfogadták, megindultak a tudósítások. Nyíregyháza polgárai csodálkozva olvasták városuk szenzációit, amikről idehaza nem is hallottak, pl. arról, hogy az óriási szélvihar a templom gombját is lesodorta. Amikor tavasz végén kiáradt a Tisza, a „sajtóiroda” négy tagja — eltűnt az iskolából. A Krúdy-szülők magándetektívet fogadtak. Közben a *Pesti Napló*-ban — fantasztikusra nőtt az árvíz, s a Tisza gátjain rábukkantak a szökevényekre. Őszszel ifj. Krúdy Gyula elszerződött riporternek Debrecenbe. Osztályfőnökét küldték utána, hozná vissza gimnáziumi tanulmányai utolsó esztendejére. Feszült, izgatott párbeszéd indult közöttük... Amikor a tanár már kifogyott az érvekből, így szólt: Édesapád is küldött valamit. — Apám? Mit küldött? — Ezt — mondta a tanár úr és — csattanós nyaklevest mért le ifj. Krúdy Gyulának. — Az más — mondta a fiú és — csomagolni kezdett. Aztán elmúlt az év, az érettségi, a bál és — Szindbád elindult.”

TUDÓSÍTÁS

A SAJTÓIRODARÓL

Krúdy Gyula életműve is foglalkoztatta M. Juhász Margitot. *Társadalombírálat Krúdy műreiben* című tanulmányát befejezte, de a Krúdy-monográfia csak terv maradt. Összegyűjtött anyagát viszont átadta Krúdy Zsuzsának. M. Juhász Margit hagyatékában egy kis töredék a még diák korában pályát kezdő ifjú Krúdyt frissen, színesen vetíti eléink:

„Fiáker gördült a ház elé. Krúdy Gyula hites ügyvéd úr az állomásra hajatott, de szigorúan meghagyta, hogy az utcai kiskaput jól becsukják, ki ne szökjék a lurkó. Alig csendesedett el a lódobogás füttyszó verte fel a csendet, majd reccsent a fakerítés, s ifjú Krúdy Gyula a kövezetre ugrott. A vármegveház mellett már várták a fiúk: izgatottan

Sátrán Györgyi da.